

NĀŠKOLIK VĀŠT DO PRĀ•ZDNA

NedĀle, 02 Āervenec 2017

Jakoby bez souvislosti s dneškem, z lĀna dĀnovĀku se vynořil manifest NĀkolik vĀt 2017. Také rozhovor s Michalem Kocábem na DVTV ukázal, Āe nĀkteřím lidé nepochopili dobu a Āijí stále ve svém &slavném Listopadu". Jak dokument sám, tak i jeho spoluvřce Michal Kocáb, stále stejnĀ &bojují", jakoby se nic nezmĀnilo, na vĀhodĀ byl nezrušitelný SSSR a svĀt byl komunismem. Ani slovo o islámském terorismu, o islamizaci Evropy, ani slovo o úpadku západní civilizace, která se uĀ neumí bránit proti morálnímu rozkladu a nástupu cizí kultury.

Ani slovo o podstatných problémech společnosti: o vymírání obyvatelstva, o zneřování prostředí, o nařich tĀmetinových platech oproti západním zemím, o nařem nedĀstojném postavení v EU, kde jsme pĀevĀnĀ jen dodavateli levných dílĀ a montovnou. Nic z toho nezajímá slavné bývalé politiky. Jakoby to byly nové &kĀly v plotĀ", nechápající souřasnou dobu. Pokud nĀco Āe, jsou zcela mimo realitu. NaznaĀil jsem problémy nové doby, které ve srovnání s komunistickým reřimem jsou stále jeřtĀ drobnostmi; a chĀpu, Āe nĀkdeř &boĀi" komunistického reřimu mají právo na nĀjaké slovo ke dneřku. Ale - je otázkou, jak brát toto slovo? Je to pouření z minulosti? Nebo je to program pro dneřek? Ten druhý význam by byl v pĀřpadĀ NĀkolika vĀt zavĀřící. To neznamená, Āe v nĀkterých zmiřovaných vĀcech stále jeřtĀ nem pravdu. Ale nikoliv v tĀch zásadních, a tĀch, které lidi zajímají a dotýkají se podstatných problémĀ. Dokument je omylný spĀe tím, co neřmĀká a řmĀkat by mĀl. První bod dokumentu vyzřvá, abychom se chovali jako zodpĀřdnĀ Ālen dostali se do jĀdra EU, pĀřjili euro, starali se o nař; obranyschopnost v rámci NATO a starali se o udrření liberálního řĀdu na ZĀpadĀ. To je sice pravda, urĀitĀ bychom se mĀli chovat jako souřst západní civilizace, také si myslím, Āe se tak chovĀme, ale v konkrĀtních pĀřpadech to nezĀří jen na nás, jsou tu tĀř druhí se svými zájmy, které nemusí být s nařimi kompatibilní. Jestli se máme dostat do jĀdra EU a pĀřjmout euro, to není pĀřce zĀřitostí politického gesta, ale pragmatické ũvahy, zda je to pro nás vĀhodné. Budeme v tomto uskupení mít vĀbec nĀjaké slovo? Nebudeme jen podporovat nefunkřní projekt eura? Pochybuji, Āe by autořĀ manifestu mĀli pĀřpraveny argumenty svoje tvrzení. Nař zemĀ má problémy s vřvozem hotových vřrobkĀ do stĀtĀ na ZĀpadĀ a jsme stále jen dodavateli levné práce, ze které zisky odchĀzí do ciziny. VyspĀřlé trhy jsou obsazené, nĀ; obchod a investice jsou nejvĀhodnĀř ve vĀhodních zemích. Pořadavek, abychom se s tĀmito zemĀmi nestýkali, zatímco celĀ svĀt s obchoduje, zaznřvá jako obhajoba cizích zájmĀ (nikoliv ovřem ruských). Musíme hĀjit svoje zájmy a proto se také kriticky chovat k EU, odporovat jí, pokud omezuje nař; nezávislé rozhodování. Musíme vĀst nezávislou hospodĀřskou politiku v celĀ svĀtĀ tak, jak je to pro nás vĀhodné. K Āemu je politické gesto tohoto prvního bodu manifestu? Není to jen vřraz nekritického vazalství? K Āemu jsou obavy z Vřchodu, kdyř tu máme NATO nĀkolikrát silnĀř neř Rusko? K tomu, abychom se ubrĀnili ruské propagandĀ, nepotřebujeme euro a tvrdé jĀdro. Druhý bod vyzřvá, abychom se vrĀtili k podpořme lidských práv, západních civilizařních hodnot a k vlĀř práva. U nás demokracii a svobodu dnes máme, mořnĀ i vĀř; neř v nĀkterých zemích na ZĀpadĀ. Lidská práva jsou u nás dodřřována a právní stĀt existuje. Západní civilizařní hodnoty jsou v úpadku v celĀ svĀtĀ a musíme se zamyslet, které jsou ty pravé hodnoty – svoboda a demokracie, a které jsou ty neomarxistické pseudohodnoty – multikulturalismus, genderový feminismus, homosexualismus, humanrightismus apod. UrĀitĀ mohou být obavy z omezení demokracie a vzniku plutokracie, urĀitĀ jsou snahy, které by rády zavedly cenzuru a zĀminkou k tomu je jim vliv ruských agentur na nĀ; informařní prostor. Tyto nedemokratické snahy nĀkterých nař; politických sil nejsou vřsledkem nĀjaké konspirařní Āinnosti, je to proces reagující na chování nař; obĀanĀ. Dneřní obĀan by posledních tĀř tĀřicet let pod vřvem ideologie globalismu, vychovĀn k individualismu a kosmopolitismu, coř autořĀ tohoto dokumentu ve své pĀředchoř politické Āinnosti podporovali. Neomarxistická relativizace - zavedenĀ globalismem - znamenĀ, Āe hodnoty pĀřesahující jednotlivce (rodina, národ, stĀt) a vyřadující neziř; angařovanost - znamenĀ, Āe hodnoty pĀřesahující jednotlivce (rodina, národ, stĀt) a vyřadující neziř; angařovanost, byly zpochybĀny a rozlořeny. Vřsledkem tohoto polistopadového ideologického ũsilí vznikl obĀan, který v populisty slibující "zĀřné zĀřky", nezajímají jej dlouhodobé projekty a budoucnost stĀtu, sĀm se neziřastĀuje práce v politických stranĀch a oligarcha, který za nĀř politickou práci udĀlĀ, je pro nĀř pĀřijatelny. Ale, kde za to mĀř? Snad Putin? Nebo vĀhodní nedemokratické stĀty? Kdo obĀana takto tĀř tĀřicet let vychovĀval? Nebyl mimo jiné také autořĀ NĀkolika vĀt? Body tĀř aĀř devĀt jsou spĀe zbořnĀ pĀřání a v podstatĀ o nich ml v programu kdekdo. Bylo by zbyteĀnĀ zdlouhavé je jednotlivĀ rozebĀrat. Jak tato zbořnĀ pĀřání naplnit, nikdo neví. Kde s vezmou peníze, kde se vezmou lidé? Zase je to jen eklektický vřet pořadavkĀ, na které není síla. Není síla finanřní ani morální. Kde se vezme sociĀlní kapitĀl? Spoleřnost nic nespojuje. KařdĀ má jiné zájmy. Národní vĀdomí je oslabeno, vř;chny ideĀly nĀjak lidi spojující byly zpochybĀny jako nacionalismus a xenofobie. Od lidí se pořaduje, aby nehĀjili svĀř Āivotní prostor, aby jej uvolnili cizí civilizaci, aby se nestarali o budoucnost svĀch dĀřtĀ, pokud je vĀbec mají. VĀdomí sounĀřitosti není. Mladí lidé vidĀ svoje uplatnĀní ve svĀtĀ, k tomu jim pomĀř stĀt bezplatným vzdĀláním jazykĀ. Ke své domovinĀ nemĀř ĀĀdné zĀvazky, ta je tu jen na to, aby byla vyřdĀmĀna a slouřila jednotlivĀřm k sobeckým zájmĀřm. TunelĀřmi a korupřníci jsou produkty doby. Ve skuteřnosti nepřřznivĀ dĀřsledky nejsou vřsledkem nĀjaké konspirace, nĀjakého spĀknutĀ, nĀjakých ruských trollĀ, nĀjakých "temných sil". Jsou vřsledkem ze ZĀpadu pĀřevzatĀch ideĀř, pĀředvřřím neomarxistických, které neobsahují podstatné obĀanské ctnosti. V této ideologii se zapomĀřlo, Āe spoleřnost funguje jen, kdyř funguje rodina, kdyř je dostateřný sociĀlní kapitĀl získaný vřs k národní hrdosti, k neziř; angařovanosti, kdyř peníze nejsou mĀřĀřkem vř;eho a solidarita nejsou jen na charitu. A také, Āe kromĀ lidských práv existují povinnosti ke spoleřnosti, která ĀlovĀka vychovĀla, k rodiřĀřm a vychovatelĀřm. DĀle tĀř, Āe práce se hodnotĀ odmĀřnou a neziř; angařovanost se odmĀřuje ũctou, Āe

dělitá poctivá práce a nebrání o dotace. A také, že tuto zemi je zapotřebí hájit, zajistit potomkům budoucnost, bojovat za zachování naší kultury a jazyka. K tomu je zapotřebí nepřijímat ve veřejné věci nepříznivé nepříznivé podmínky, zvláště když našich dětí je málo a v budoucnosti se mohou ocitnout v menšině. to veřejně zapomněli právníci tohoto manifestu - jak v této době, tak i ve své někdejší politice. Dnes nás chtějí poučovat. O čem vlastně? Konečně poslední bod desatera vyslovuje požadavek, aby média nebyla v rukou a peníze cizích nedemokratických mocností neovlivňovaly soutěž politických stran. Když nebudou média v rukou politiků, v jakých rukou tedy budou? Je snad zaručeno, že novinář je skutečně politicky nezávislý? Když jsou média v soukromé rukou, budou přece vždy pracovat v zájmu svých majitelů. Zájmy mohou být různé, tedy i politické. Když je politická scéna úplatná, tak se ovlivní i výsledky voleb a to kýmkoliv, kdo bude mít dost peněz. Má-li náš lid vzdorovat velkým penězům, ať už zahraničním nebo domácím, musí pracovat ve velkých politických stranách, majících desetitisíce členů nezávislých na sponzorech, tvořit programy a vybírat kvalitní lidi ze svého stádu na kandidátky. Toho právníci v důsledku předcházejícího vývoje lidé nejsou schopni. Fenomén mentálního odloučení od kolektivů rodinných, obecních a národních je vede k pasivitě a předcházení politiky mocným. V případě sdělovacích prostředků je to podobné. Ne sdělovací prostředky musí být podporovány lidmi tím, že budou využívat jejich produkty a tím je živit. Pokud by sdělovací prostředek byl v rukou nějaké cizí mocnosti, potom je zapotřebí zveřejnit financování, aby veřejní věděli, kdo médii stojí. Jenže to je stále dokola jeden problém: nedostatek angažovanosti lidí na základě předvedení, že po supermarket, ve kterém jen vybírají zboží, ale práci pro stát žádnou odvádět nemusí. Závěr V současné době, nejspíše pod vlivem hrozby islámské expanze, se občanská společnost vrací se k národnímu vědomí a tradicím a k pomalému, zatím velmi chaotickému občanskému uvědomění. Jestliže tento trend bude nepochopen jako občanská obroda v rámci západní civilizace, ale považován ať už z neschopnosti nebo záměrně za provýhodní směřování, potom opravdu může dojít k rozpadu EU, neboť tyto trendy jsou v okolních zemích ještě silnější než u nás. VLASTIMIL PODRACKÝ